

BORSSZEM JANKÓ

MORT - VIVE.

A beteg ember meghalt, éljen a beteg ember!

Boszniai dal.

OST egy éve Ozmán pasa javába
Püfölgette a muszkákat Plevnába:
S míg a muszka véres fővel csak szaladt,
Hát mi itthon meetingeztünk azalatt.

Ozmán pasa neve akkor olyan volt,
Hallatára hogy mindnyájunk könye folyt
Nem volt akkor dicsőbb, nagyobb kivánság,
Csak hogy egyszer szemeink őt meglássák.

Szeret minket a magyarok istene,
Nem kívánkoznak hiába semmire:
Ozman pasát hogy láthassuk, megadta,
Örülhetünk vigadhatunk miatta!

Ozmán pasa Boszniába besétált,
Harmincz ezer török vitéz mellé állt:
Ott várnak ők találkozásra minket,
Ha oda visz bennünket a szeretet.

És ha nem lesz elég nekünk őt látni,
Hanem lennének még arra is kíváncsi,
Hogyan verte a muszkákat hős karja,
Hát biz nekünk azt is megmutathatja.

Bizony lehet irigyelni azokat,
A kiket most Boszniába hajtanak!
Mert ők nemcsak Ozmánt fogják meglátni,
De talán még csatáját is csodálni.

És hozhatnak tőle olyan emléket,
A mit róluk le nem törül száz élet:
Sőt sok magyar tán örökre ott marad,
Mert a szive örömeiben megszakad!

Congressusi tudósítások.

— Eredeti tudósítás. —

Berlin, jul. 13.

A rekesztik be a congressus tagjai — illetőleg
torcaik — a sok beszélés következtében már
előb berekesztettek. A befejezés nagyon hatásos
és ünneppélyes volt.

Bismarck kezébe vette a jegyzőkönyvet s így szólt:
»Ez Törökország sirja.«

Eztán Beaconsfield a sirra egy Cyprus-ágot tett,
mondván: »Feltámadunk!«

Mivel ez utóbbi rögtönzet nem foglalt helyet az
eredetileg megállapított programban, képzelhetni az
általános meglepetést. Gorcsakoff — akármiképp erőlködött
nevető képet vágni — savanyuan nézett a cyprus-
ágra és úgy kezdett térdében reszketni, hogy majd
elesett.

— Er hat das Cypperlein! sugta a gonosz Bismarck
Bülow fülébe.

Mégis magához tért.

Bismarck aztán nagy beszédet mondott, felkérvén
Mehemed Alit, hogy köszönje meg Törökország nevében
azt a sok rokonszenvet, melyben a hatalmaknál részesült.
Hiszen ha nem szeretnék a törököt, nem kívánna mind-
egyik magának belőle egy darabot. Ugy szeretik —
majd megeszik. Ennélfogva a porta ha egyáltalán valami
fel akarna panaszkodni, csakis a tulságos szeretet
miatt panaszkodhatnék. (Közbevetőleg mondom, hogy
Mehemed Ali e közben szundikálni látszott.) Attért
aztán Oroszország békeszeretetére. A háborut is csak a
békeért szereti, mely rá következni szokott, tehát még
harcias szelleme is békeszeretetnek mondható. Mérték-
lessége példátlan. Ott állt a Bosporus partján s nem itt
a ki — az egész holdat kívánhatná, megelégszik a fél-
holddal. Ártatlansága fehérségének sem a fekete tenger,
sem a congressusi tintatartók fekete tengere nem ártott.
Megdicsérte aztán szónok a többi hatalmakat sorra s
biztosította, hogy ha ezentul is hajlandók neki engedelm-
meskedni, ő meglesz velök elégedve.

Este ebéd volt a koronaherezeznél. Kitünő boro-
kat szolgáltak föl, többek közt a híres cyprusi is. Gor-
csakoff alig izlelte meg, rettentőn el kezdett rá köhögni.
Nagy derültséget aratott vele. Ugy tett, mintha szán-
dékosan köhögne . . .

Németországból.

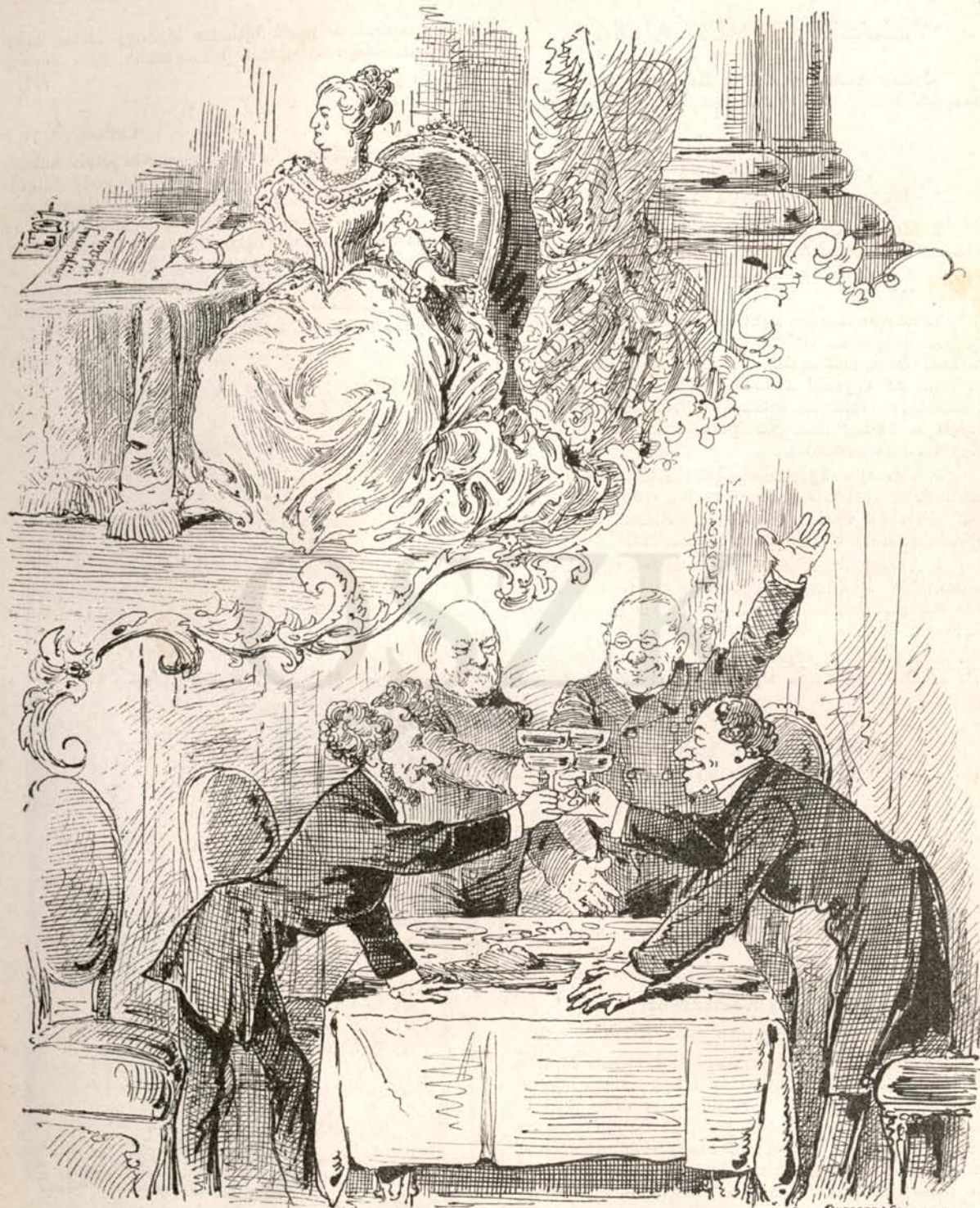
Schmidt Károly 35 éves, kefekötő. A Nobiling-
merénylet hírére egy korcsmában azt mondá: »Na-
gyon jó.« Törvénytörés elé állítatván, vitatja, hogy
ezt a mondást a sörre értette, mely nagyon jól izlett
neki. Elítéltetett két évi várfogságra.

Dumián Ágost, 12 éves lakatos inas ellen az a
vád merült fel, hogy Hödel merényletéről lévén szó
a műhelyben, eltűszszentette magát. Mivel pedig a
tűszszentés minden civilisált orr-nyelven azt jelenti,
hogy »igaz«, vádlott három évre ítéltetett.

Maulaff József 24 éves péklegény az utcán
menet két pajtásával találkozott, kik a merényletről
beszéltek. Ő hallgatott, pedig a jogi axióma szerint
qui tacet consentire videtur. Kapott öt évet.

Schulze Mátyás 80 éves magánzó. Azt mondá:
»Hm! hm!« Kapott 5 hónapot.

A TOR.

ENGELER & GOSCHL, CH.

Lengyelország fölosztását száz év előtt könyezve írta alá a magyar királynő; Törökország fölosztását Berlinben most így végzik el.

VÁLASZTÁSI MOZGALMAK.

Molnár Aladár és Eötvös Károly pactuma a régi deákpárti körökben általános veszprémülést okozott.

* * *

Mutatvány

a veszprémi pactumból.

1. Molnár Aladár beáll a szélbali malomba örölni és ideiglenesen lemond közjogi elveiről a választás tartamára, minek jeléül a Madarászrend nagykeresztjével földiszittetik.

2. Eötvös Károly, mint aki közjogi 67-es kabátját régebben szögge akasztotta, egy ujdonatuj függetlenségi polyával megajándékoztatik s egyelőre mint neophyta bevétetik az egyedül üdvözítő 48-az egyház kebelébe, kötelességévé tétetvén hitének erősítésére törülköző helyett a »Független Hirlapot«, takarónak pedig az »Egyetértést« használni.

3. Viszont a függetlenségi párt jelöltjei attilájukról lesznek minden tulságos zsinórzatot, szűk nadrág helyett pantallót viselendnek és lemondanak minden az egyesült ellenzék ellen intézett fokoskodásról.

4. Az így függetlenségiékké vedlett egyesültek s egyesültekké átváltozott függetlenségiékké a választások alatt egymást kölcsönösen támogatják, hogy aztán egymást annál sikeresebben megbuktathassák.

5. E szerződés érvénye a választások megejtéseig tart, azontul megszűnik s minden párt ismét belebukik régi ruhájába.

* * *

Somsich Pál elhatározta, hogy nem lép föl képviselőnek, ha ismét föl nem kéri s meg nem választják.

* * *

Ellenzéki körökben hála-feliratot szándékoznak Andrásyhoz intézni Bosznia megszállásának eszméje miatt. Eddig a legnagyobb zavarban voltak, nem lévén programjuk, most már van: tiltakozni fognak az ellen, hogy a hadsereg Boszniába bevonuljon — miután már benne lesz.

Választási levelezések.

Kakasd, jul. 10.

MA MEGJELENT körünkben kakasdi Kakasdy Márton szeretett volt egyesült ellenzéki képviselőnk s beszámoló beszédét elmondván, a felállított hordórlé — és mint új jelölt ismét a hordóra fellépett. Kifejtette bőven a párt programját, mely szerint Magyarország nem volt, hanem lesz. Reméli ugyanis, hogy a fölmerülő körülmények szerint sikerülni fog a szükséges elveket elkészíteni. Eközben a választók lelkesültsége növekedvén, a hordót majd felborították, de midőn szónok a polgárok támogatását kikeréte, a hordó alá egy léczet dugtak

és képviselőnk helyesen fejthette ki, hogy állása megszilárdult. Megválasztatása bizonyosabb mint kétségtelen.

r. l.

* * *

Kakasd, jul. 11.

Kakasdy Márton egyesült ellenzéki jelölt bukása kétségtelegebb, mint valószínű, mióta Tyukody Miklós szabadelvű-párti jelölt megjelent. Kakasdy először pactálni iparkodott Csibédy függetlenségi jelölttel, de ez nem sikerülvén, a pactálás helyett a traktáláshoz folyamodott. Csakhogy Tyukodynak van egy ügyes kortese, aki elhíresztelte, hogy minden Tyukodista hat láncz földet kap. Azóta Kakasdy meghalt. Csibédy detto. Tyukody fáklyásmenetet kapott. Lelkesültség nagy.

Régiség.

f (Dr. Hampel lelete.)

Felelős szerkesztő: Pápai Páris.

Kiadó-hely: Pápa, boulevard de Fazeccache, 3. sz.

Szerkesztőség: Páris és Pápa közt, íbi-ubi-utca.

PÁRIZPÁPAI LAPOK.

Francia magyarok és magyar francziák közlönye.

Előfizethető, a párisi és pápai és pápai újság-kioszkokban, sájn és pengő frank szerint.

Hirdetmények Páris és Pápa utcáin doboltatnak ki.

Páris, 1878. jul. 1.

I. Szám.

Pápa, 1878. jul. 1.

Olvasóinkhoz.

Páris, jul. 1.

NEMRÉG Nagy-Kanizsán E. Szabó Lajos ur »Párisi Lapok«-at indított meg. Jól tette. Mert már a híres Labaulaye Eduárd is irt könyvet ily cím alatt: »Le prince caniche,« mit magyarra hibásan fordítottak így: »Pudli fejedelem«, mert így kellett volna: »Kanizsa fejedelem.« »Caniche« t. i. francziául csak Kanizsát jelenthet. És csakugyan okosan is mondta Nagy Sándor, a »macédoine« nevű, étel föltalálója, Diógyeneshez Diósgyőr, alapítójához: »Ha Páris nem volnék, Kanizsa szeretnék lenni.« Ezért Szabó Lajos ur jól tette, hogy Mr. Louis Sabot-vá változván, fölcsapott párisi szerkesztőnek Kanizsán.

Hanem, kérdjük, ha teheti ezt Kanizsa, még sokkal inkább teheti Pápa. Mert Páris és Pápa megalapítatások óta együvé valók, sőt már a múlt században is Párizpápai volt legnagyobb auktoritás a latin, iskolákban. A rómaiak Páriszt hajdan Lutetia Parisiorum-nak hívták; mi Pápat még ma is Lutetia Paparum-nak nevezhetjük, mert Lutetia tulajdonkép csak Sárvárt, t. i. sáros várost jelent.

Ezért alapítottuk mi a »Párizpápai lapok«-at, melyeket ezennel Páris és Pápa közönségeinek bizalommal ajánlunk.

A szerkesztőség.

Kongresszusi hírek.

Berlín, jun. 28.

A mai ülés egészen a párisi, illetőleg pápai ügyeknek volt szentelve. A kongresszus előtt megjelent a pápai újság, t. i. Pápa város követe, és három óra hosszat bizonyította, hogy Páris csak Pápa külvárosának tekinthető s ezért amazt emebbe kell kebelezni.

Waddington francia miniszter nagy örömmel karolta fel ezen indítványt, mely Páris jövőjét örökre képes biztosítani. Beaconsfield lord azonban hosszú beszédben kimutatta, hogy ezáltal London kénytelen volna elsőségéről Pápa javára lemondani s Pápa volna a világváros. Ezt az angol nép nem engedheti, melynek harszaj jelszava már kétszáz évvel ezelőtt is ez volt: »No Popery!« azaz: »le a Pápa-sággal!« Ő tehát a tervet ellenzi. Bismarck herceg Beaconsfield nézetét támogatja. Delijannis görög miniszter igen hevesen kikel az indítvány ellen s két hatalmas érveléssel bebizonyítja, hogy Pápat Görögországhoz kell csatolni. Elő-

szőr: mert az a Pápadopulosz nemzetség alkatrészét képezi, s másodsor: mert Páris az ó-görög Helena királynő papucsá alatt állott s ezen viszony azóta formaliter sehol sem semmisített meg, tehát jogosan most is főnnáll. Görögország tehát Párisra most is igényt támaszt s nem engedheti, hogy e város Pápához csatoltassék. Rhangabé görög követ azt indítványozza, hogy igenis egyesítsék Páris Páppal, de csak úgy, hogy aztán Pápa Párisal együtt görög birtokká váljék. Végre gróf Andrassy azon tanácsa győz, hogy: valamint Buda és Pest, Budapestté egyesültek, szintugy, Páris és Pápa egyesüljenek Párizpáppá; a görög jogok in praxi nem, de is theoria fönnttarthatók ugy, hogy Párizpápa Görögországhoz, való viszonyának látható kifejezésül a görög-dinnye fogadtatik el. A kongresszus ezen javaslatot egyhangulag elfogadta.

Keleti ügyek.

Bosnia és Herzegovina folyvást veszedelmes zavargások színhelye, ugy hogy a birodalom nevében alighanem a pápai bakter fog oda küldetni, hogy fegyveres karral helyreállítsa a rendet, másrészt pedig lámpása által ama sötét vidékeken a mivel nyugat világosságát, kezdje terjeszteni. Nemkülönbön Romániában is a pápai hatalomra lesz szükség, hogy a kongresszus által dekretált vallási egyenjogóság csakugyan létre jöjjön. E czélból, mint biztos forrásból értesülünk, a pápai főrabbi romániai kultuszminiszterrel fog kinevezetni.

Intercommunális ügyek.

A párisi szolgabíró a 20 pápai arrondissement maire-jeit jul. 1-jére diszebédre hívta meg, mely a »frères provençaux«-nál fog megtartatni.

A kongresszus határozata az új Párizpápa létesítése iránt Párisban roppant örömet idézett elő. A lakosság önkényt illuminált, Mac Mahonnál fáklás menet tisztelgett, Páris város tanácsa a pápaihoz lelkesült fölliratot intézett. Pápan az öröm persze nem lehet a kora, mert az egyesülés hasznának nagyobb része denique mégis Párisra háramlék, de azért a polgárok nem fogják az új pápaiakkal érezettni tulajdonképeni alárendeltségüket.

A párisi tanács a pápaihoz folyamodott, hogy Páris csatornázatának a pápai csatornarendszer mintájára való átalakítása végett egy szakértő pezegődőr tisztító cigányt küldjön oda.

A párisi csillagda igazgatójává a pápai telekkönyv vezetője nevezetett ki, mint a ki ezer meg ezer hold a tart evidentiában, melyeket külföldön nem is ismernek.

Baró Hauszmann, a párisi boulevardok létesítője, a pápai járásbíróval előtt fog beszámolni ez ügyben követett eljárására iránt.

Pápan jövő tavasszal két új Szajnahidat fognak építeni, mely czélból a Szajna-vízét Párisból ingyen szállítják.

Az új páris-pápai vasut engedélyének megadását maholnap várják.

Helyi hírek.

Rothschild Alfonz báró lakását és üzletét már okt. 1-jén át fogja tenni Pápara, hogy az üzleti forgalom kellő közepben lehessen, melytől Páris oly messzire esik. A párisi üzlet egészen megszünteti.

A Vendome-oszlop Pápara szállítása még ez évben be lesz fejezve; hült helyén Párisban Párizpápai híres lexicographusunknak fognak lovagszobrot emelni. A lovat e czélra Magyarországból szállítják, mely kivételnek csak örvendhetünk.

Mac Mahon marsal e nyarat Pápan fogja töltetni, az unalmas Fontainebleau helyett. Ugyanott tengeri fürdőt is fog használni, mihelyt a tengeri megéri.

Faurc, a híres párisi baritonista, jövő téle Pápara van szerződötve. A »makra pipa« vendéglő udvari termében fog énekelni (mint udvari énekes) zongora-kísérettel. Minden fölépteért 1 frt 50 krt kötött ki szerződésileg; minden hónapban 15 fölépte biztosítva van. Híre jár, hogy Patti Adelina is részt vesz e vendégszereplésben, de a »diva« 2 frank 50 centime-t kíván estenként, mit az impresario, signor Giovanni Cucorizza, eddig még sokall.

Duhaj Marcell, a pápai banda jeles második hegedűse, a párisi conservatoire első hegedű-tanárává nevezetett ki a már kukoricázás után elfoglalja e díszes állást.

A pápai közéleti hivatal, mihelyt Párisban a »Hotel de Ville« elkészül, oda fog áttétni. Számára ott külön szárnyat építenek, fehérványból.

A pápai kis lutri kollektorja holnapra várja dekretumát mint francia pénzügyminiszter.

Táviratok.

New-York. Grant volt elnök jul. 15-én fog Pápara érkezni, a város nevezetességét megtekintendő.

Bécs. A perzsa sah nem megy Párisba, hanem Salzburgból egyenesen Pápara utazik, hol 5—6 napot szándékozik töltetni.

Páris. A köztárlat »párisi pavilonának homlokzatán ma délbén változtatták meg a fölliratot »párizpápai«-ra. Az ünnepély lélekemelő volt, jelen voltak: Mac Mahon, a walesi herceg, Kőcsögh Andris, Mihály nagyfejedelem, a porosz trónörökös, Czibere Palya, Ciszmazia Mátyás, Amadeo herceg és neje s még sok más fényes vendég.

AZ EURÓPAI SZÉPEK VILÁGTÁRLATI ALBUMÁBA.

— Levelek Pulszky Ferenczhez. —

Édes Pulszky ur! Itt küldöm önnek egy photographi-
amat, hogy állítsa ki a Trocaderon, ha fér. Kőbányán már
egyszer nyertem prémiumot magam neveltjével, most ma-
gammal próbálok szerencsét. Az arany érdem-érmét kérem
utánvétellel küldeni Hájásra. Öleléssel

Hidassi Szalonka.

Kedves Pulszky ur! Ha a tükörbe nézek: meg vagyok
győződve, hogy e képet nem hiába küldöm önnek. Csak az
első lapra tegye. Ugy is első lesz mindenkép. Az érmet ké-
rem telephonon Gereblyésdre. Száz csókkal

Szikári Favilla.

Congresszusi román.

(Ad notam: »D. Montagsblatt,« a mely bókolva sütötte ki, hogy
lord Beaconsfieldnek pirinyóbb lába van egy primadonnánál is.)

Az ATTACHÉ tehát megkapta a rózsaszín levelkét,
megcsókolta százszor s fölkiáltott:

— Ergo ma este a diplomata estélyen, erkély-
terem, egy déli növénybokor mögött, fekete ruha! Csó-
kolnivaló egy kaland!

És soha nem volt frakkja költőibb, nyakkendője
felleggőbb, claqueja hódítóbb. Megjött a perc; az erkély
terem üres volt, csak a nyáresti szellő rezgette végig a
ficusok leveleit. S ott, — ah!, — a bokor mögött, ott
van ő! Ott a félhomályban is milyen a termete, a tailleja
és — ő mon Dieu, ouf! ouf! — az a bögy!

S az attaché rohant ölelni, csókolni az ismeretlen
istennőt. Megölelt egy karcsu, jáczynt derekat, megszo-

ritott két icipici puha kacsót, megcsókolt egy édes,
százszor édes piros ajkat, megérintett két pihegő fehér
galambot, mire a piros ajkak megszólaltak:

— Vous vous trompez, monsieur. Én Beaconsfield
vagyok.

Fületlen gombok.

Hajdan megkeresztelték a harangot; most a sajtót kellene
megkeresztelni. (Istóczy.)

*

Uj magyar vendégszeretet.

— Igaz történet. —

Hajh! más volt itt nem rég.

A vendégszeretet,

Midőn még kiszédtek

A kocsikereket!...

Ma már a vendéghez

Igy szólnak délben ni:

»Teritnek, ebéd lesz:

— Tessék hazamenni!...

AZ EURÓPAI SZÉPEK VILÁGTÁRLATI ÁLBUMÁBA.

— Levelek Pulszky Ferenczhez. —

Aranyos Pulszky ur! Nemde: mi rokonszenvezünk? Im fényképem a nagy párisi versenyre. Nevezze ön még ma. Legalább egy orrhoszsza! biztos a győzelem. Az arany érmet postafordultával sziveskedjék az Örmányságba küldeni. Kollegialitással

Elefánti Nazália.

Gyémántos Pulszky ur! Itt vagyok én is, last, bot not least. Röpitse póstagalambbal a mellékelt képet Párisba. Győzünk, győzünk! Az arany érmet mielőtt Gólyafalvára küldené, photographiástul állítsa ki a muzeum régiségtárában is. Egészen az öné.

Páviáni Piszke.

KATHEDRAI BÖLCSSÉGEK

Az őskorban a fotografusok vagy képirók voltak vagy képfaragók.

*

Göthe már 1749-ben született, míg Schiller nem ért el ily nagy kort.

*

A mireny a chemiai perfolyamot megakasztja.

*

Az orleansi szüzet az angolok boszorkányság miatt égették el s csak később ölte meg őt Schiller a csatában.

*

Az emberek nem csak Darwinnak, de Häckelnek is köszönhetik, hogy a majomtól származnak.

*

Arany János nagy jelentőségére csak akkor térünk rá, ha munkáit olvassuk.

*

A legostobább ember nem mindig a leggazdagabb.

*

Ha a földabroszon Oroszországot keressük, semmit sem látunk benne az európai civilisatióból.

*

Ha én önöknek egy eszményi nőt mutatnék be, mit csinálnának vele?

*

Ha előadásomat tartom, önök közül sokat a kávéházban látok.

Az elmozgósított.

— Makáma. —

Mozgósítás! — Moszkósítás! — Morgósítás!
Szegény tartalék — hadban martalék Jámbor rezorva baka — már üres a laka — itt van Péter-Pál — hajh de nem kaszál — Vinkóczába kószál — mert hát ugy muszáj. »Isten veled Zsófi szeretöm — hi a szakaszvezetöm.« Lenn Óperenciába — Dalmáziába — kutyakaparóba — Cattaróba — k zdik, a hol elhagyták: — »kverausz, hapták!« — Gondolni rá se merek — mondja búsan a gyerek — »Zsófi mivé lett — nem ír levelet« — A mint egyszer meg buvában — egleczéroz Bosniában: — »Ejnye mi az isten nyila! — lám a nótárusunk fia.« — Köblözsák aranyhozója — nem ily öröm okozója. — »Mi járatban — e járatlan — úton, ifjúr?« — S szíve ifjúl. — »Ájnjeriger frájbiliger.« — Kérdi mi újság van — szép Magyarországban: — »Szép dolog a mozgósítás — van is rajta isten áldás — lendített az ország dolgán s a rózsája lakodalmán. — Muszkának odaadták Sophiát, — Miskának odaadták Zsófiját.

TUDOMÁNY.

— A mikrotorf. —

ABERLINI híres tudományos folyóirat, a »Wespen«: Amerikából oly találmány hírét veszi, mely előreláthatólag minden az újabb időkben e téren tett haladásokat messze fogja felülmúlni. A mikroszkópium és mikrofon elvére van építve ez is, csak hogy mint ezek nem a látási, illetve a hallási érzéket, hanem amire, szinte hihetetlen, eddig nem fordult rá a figyelem: az izlés értékét fogja, ennek előnyére megcsalni. Valamely tápszerből egy morzsányit téve a mikrotorf tárgyi vége (objectiv) alá; a vizsgálónak inyére és gyomrára roppant hatással van. A szakértő bizottság inter alia a következő kísérleteket tette: az objectiv lemezre rátettek egy tojás sárgájának felét, egy darabkát olyan papirosból, melybe lazac volt csavarítva s egy pezsgős üveg dugóját. Most egy kiéhezett inyenczet az instrumentumon át hagytak izlelni s néhány másodperczel később a gourmet arról biztosította a vizsgálá comissiót, hogy nem emlékszik rá mikor volt része ilyen reggeliben. Egy másik figyelőnél a sómorzsa akkora hatással járt, hogy vagy egy óráig nem győzte a szomját locsolgatni; sőt ami ennél is több: egy szemernyi szalonna a harmadik egyénben legott elzsirosdást okozott, melyet azonban egy csöpp marienbadi »kreuzbrunnal« meg is gyógyítottak. Roszul járt maga a föltaláló, aki tudományos hevedelmében egy csöpp egrinek téve ki magát, a *delirium tremens potatorum* kórtünetei alatt kellett lakására vinni.

Ode Onomasticon.

Cl. Duo Dr. Joanni Piperulo, Capitali Redactori lepídaram novitatum Humoricorum, 1878. VIII. Idus Junias, a cultore Dr. Malachia Leszhosen oblata *)

*Vultus ubi tuos offulsis populo,
gratior, it dies. Hor. Car. IV. 5.*

EX SCHOLA nuper haza dum redibam,
Obviam venit juvenis salutans;
Jó napot pajtás! stupidus csodáltam,
Unde barátság.

Alloquor plötzlich juvenem so keck an:
Que me voulez-vous, tibi mely hazád van,
La patrie solchen video Petersburg,
Discito Sasku.

Ille: csak lassan, procul esto zürnen,
Collegák volnánk, cher amice, pridem
Cranii doctor sumus, et Gesandter
Suepe deorum.

Aus Olymp mittor sibi nunciare,
Hogy volunt Musae, miszerint Joannis.
Istius Borsszem, celebres Gedichtis
Annua festa.

Chapeau bas; Befehl venit iste nobis,
Quae volunt Musae, faciam barátom,
Mercuri kedves, refuser decet non,
Nemde, puellis?

Soit dit entre nous, fieret gyanítás,
Possumus non iam, fabricare epigramm
Est szabad nobis medicis probirem,
Quid mihi méter?

Musa, hilf nobis faveasque, bitte,
Dum Namensfestum sedeo Joannis,
Qui iocans multos recreat vegyitque
Utile dulci.

Care, du lieber, cher ami Johannes,
Parvus es, lurco bene magnus hast scit.
Ecce wir kommen tibi gratuliren,
Accipe vota.

Hungari bundas quot habent cifratas
Advocatem Bécs, Budapest, s leánykas,
Quot Paris, London habet Ouvrieras,
Vive tot annis.

Wir leben wahrlich seculum aureum most,
Das Leben was heisst sine pénz, amice?
Nervus est das Geld, regit ille die Welt,
Tempore nostro.

Ideo Kistam replant tibi di
Gelde mit vielem, dominum domorum,
Ut patrem Loncas, stüvegelje portás
Dich bone Jankó.

*) Ha tarde venientem is, magno cum gaudio accepimus. Dr. J. P.

VIDÉKI TROMBITA.

Viktóriához.

— Nem bukott kisasszony, hanem bukott bank. —

Kolozsvár, nem rég.

LÁM megmondtam, Viktória, ne menj föl Budára; Mert megtanulsz szédelegni modern bank módjára; Majd úgy kerülsz a csódtörvény zsoldjára, zsoldjára Kolozsvári leányoknak örökös csufjára.

Mikor kezdted mutogatni Kolozsvárt magadat, Szép egyszerű viseleted hódított sokakat; Sok főnakadt a lépeden, fájdalom, magam is; Mindnyájunkat lóvá tettél, te gonosz, te hamis!

Budapestre kívánczotál, föl vittünk veszedre; Nagy palotát vásároltunk s irattunk nevedre; Az lett a mi boldogságunk romlása, romlása, Viktória kisasszonynak, bukása, bomlása.

Egyszerű szép erkölcsödből csakhamar kikaptál; Egész sereg udvaroncot magadhoz csatoltál, Akik aztán mindenedből kiittak, kiettek, És egy bécsi kerítőnek kezére ejtettek.

A szerencse paripája csufosan ledobott, Budapesti házad előtt verik már a dobot; Pártfogóid sirva néznek szétkuszált pártádra, Kolozsvári lányoknak csufjára, gyászára.

(Vége már bekövetkezett.) Kis Czimbalmos.

— Gazdatiszt-élet a gyöngyélet. —

Jajda-tó (Hunyadmegye) jun. 10.

Tisztelt szerkesztő ur!

Olyan dologról kívánom tudósítani, amelyről azt szokták mondani: no ez a Borsszem Jankóba való; sajnálatraméltó az olyan ország a hol a 19 századba is találhatnak 4000 holdós birtokos uraságok egy ily helyen mint Erdély, a kiknek ilyen fölfogások van a jelenkórban, úgy hogy csakugyan csodálkozni kell aziránt hogy mily uton jutott a 4000 catas hold birtokába.

A többek közt a szerződési föltételekbe egy néhány pontot hozok föl: I pont így hangzik, hogy a tiszt ne ezigáretlizzék, no már kérem mit ártok én azzal ha szobámba szivarozok, hiszen nem az övét fogyasztom vele, mert ő a krumpli levelet is sajnálja az embertől. Kivánnám neki, hogy egyebet se szíjon a nevenapján is.

II-ik az első évbe a csizmáját önmaga takarítása, de hát ha nekem pénzem van, nem takaríthatom én azt mással? Titokba talán a gazdám maga is végezne pénzéért.

III. egyenruhát ne vegyen és ne viseljen, tessék, de ha én nem tudom tanuló koromban a ruhát elviselni, s mikor kilépek potom áron nem akarom eladni, mert jó lesz a dazdaságba hurcolni, mert a kelme erős, de a mellet ha én végzem pontosan a kötelességem, hát van-e azzal valakinek baja ha én azt lakeszímába teszem, vagy bocskórba? nem mindegy az? a mikor nem én látom el ruhával. Olyan smuczigságot! Szegény Erdélyország hol maradtál el! Németországba föl sem tűnik mikor a napszamos vasárnap frakkba

czilinderbe megy a templomban és nállunk nem szabad a megmaratt egyenruhát elviselni.

IV. Eleven és józan életű legyen. Magától értetődik, hogy eleven lesz ha meg nem hal, és józan lesz bizonyosan, mert az uraság nem ad bort, de pénzt sem sokat, hogy ihassék.

V. ad két borgyu tartást egyiket az egyik tanyán, a másikat a másik tanyán, s mikor kérdeztem, miért nem egy helyt? azt felelte, hogy akkor csak az egyik gulyát fogom ügyelni, és ha döglik az övé, dögöljek az enyim is.

VI. hogy puja ne legyen, na már ismét egy marhaság, singel mérni az embert és ugj hiszem, hogj aki ismeri egj számtiszt teendőjét: legyen az nagj vagj kicsi ember, ha szorgalmas és érti a szakmáját egj főrmán fogja az végezni dolgát kivéve ha nem számít arra az uraság, hogj tisztivel is dolgozott, a mint azt meg tette a tavaly egj itt végzett barátommal, a ki szintén nálla volt, és a többek azt mondja hogy mikor a béresek nem voltak othon szeretete volna hogj a tiszt ki hágja a ganét az istállóból; a ki is a princzipális urat megfűrésztötte a trágjalé kutba, megjegyzendő nagjon fősvégj örmégj ember, az ugynevezett bárágj büros örmégjeből való, — beszéllette hogj adott egj ló tartást és ha a lovat a princziszissa nem látta az istállóba, káromkodott hogj Hm! már elment, és bizonyosan alszik a mezőn, — ha pedig othon volt akkor szintén fejét csóválva Hm! még itt van azt várja hogj én küldjem stb. szóval semmi sem tetszet.

És még megemlíthetem azt is, hogj azt sem szereti ha az embernek két rendbeli czipelője, csizmálya, vagj ruhája van — még több apurdumot hozhatnék de legyen elég belőle egj. És kérem mi a fizetés 2 borgjuh tartós, havonként 10 forint és teljes ellátás. De képzelheti kérem azt a teljes ellátást a minőt ő ad egj fősvégj »örmégj ember.«

Ilyen formán állunk mi Erdélyiek sok a feltétel, de kevés a fizetés, tessik kérem megmondani hogy nem jobb egy Uraság kocsissának lenni? (csikás) mint 3 évi cursust halgatni és ily helyre számtisztnek menni.

De ne csodálkozzunk egy paraszt örmégjen, mikor ez előtt egy pár évvel egy ösmerős barátom ment Ispánnok egy Grófhhoz (nevit nem akarom megnevezni,) és a Gróf betiltotta neki az ujság olvasást, és mivel a Magyar Polgár már meg volt rendelve kégtelen volt azt visszautasítani: ez már ismét egy valami pedig a Magjar polgárt ha lyárattja is az olvasó de nem olvassa mer az ujsága mind régi vagyon kérem.

Németországba a paraszt földműves kün a mezőn midőn munka közbe a pihenőt torcsa ujság van a kezibe és olvas, — nállunk a végzet tiszt vagy Ispánnok betiltja az uraság az ujság olvasást. Szegény magjar nemzet!!

Kérem a tekintes szerkesztő urat lapjában ezent embert saját belátásos szerint illusztrálni, a stilust illetőleg egészen Őnre bízom*) mivel én annak mestere nem vagyok, csak a mint »lyó magjarsággal« szokták mondani én csak az ágít otdam meg neki. Az örmégj Uraság neve Girvokoglu lakása Baloghfenék Hunyadmegye tisztellett maradok

Aradon

Darabos Kanesal Péter

volt. m. óvári folyók gazdája.

*) Jeles voltán kár lett vol na változtatni.

Szerk.

MŰFORDÍTÁSOK

Veni, vidi, vici. = Vén Vida is viccezel.

*

Egregii exercitus minuta hostium spes.
Egerész is ez a cziczás, mióta hosszu a slepp!

*

Caesar omnibus completis magna cum diligentia Romam profectus est. (Cor. Nepos.)

Caesar, megtelvé az omnibusok, nagy delizsánszon utazott Rómába.

*

Pontifex maximus = Vezér hidász.

— Miskolczi különlegességek. —

(Vendéglő czégtáblája.)

(Bollí czégtábla.)

HIDEG ÉTELEK
SZÉNA ZAB KAPHATÓ.

J. RÓZSA és MIHÁLY
közvetítő zsiradék mérése.

(Sirial Avason.)

GOMBA JÁNOST AKOR TETTÜK IDE
MIKOR AZ NADRÁGBUL KIZÁRTA A HIDEG
ATTYA PEDIG JÁNOS AZ ÖREGEBB GOMBA
MOS RUKKOL UTÁNA AZ PARADICSOMBA
MDCCCXXIV.

*

— Egy vidéki levélből. —

Tekintetes szerkesztő Ur!

Ma köttetett örök frigy tek. H. S. földbirtokos és tek. Boda Mari kisasszony; közt.

A jelen voltak legtöbbször a rokonság fájának fő ágai voltak. Ott láttuk Zichy Jenő grófot, nagys. és fötiszt. budapesti belvárosi plébánost. (Hát a gróf mióta lett budapesti plébános? Szerk.)

Nem írom le, hogy e szt. frigynek mennyi tanuja volt a természetből, de meg a nagyszerűséget sem, melyet Káloz községe még nem látott. S mindenekből csak azt jegyzem meg, hogy egyszerű, de egyszerű volt, s ezek helyett nem hallgathatom el a menyasszony jóságának és kegyének legparányibbját felemlíteni. 100 100 frt. államjegyekben tett le a r. k. és ref.

elemi iskolák szegény tanulóinak részére, a Káloz községi szegényeknek pedig 20 frtot nyújtott kiosztás végett. (Hát az olyan parányi ajándék Kálozban? Szerk.)

Az összekelőkhoz nagys. H. S. pleb. ur tartott egy a lélek minden részét elragadó beszédet, kinek óhajtásait mindenki teljesülni óhajtja.

„Sz. Fr.“

*

20 árkos finom levélpapíros,

20 darab Couverta,

6 > írotoll,

1 > czerzoza,

1 > tolltarto,

kostál mindenestű

30 kr.

Előjegyzet szerek a tisztelt vevőnek azonnal átadatik.

A czédulát kérem vissza adni.

*

— Adonyi magyarság. —

Meghívás

A Tánczvizalomra a mely folyóhó 13-án 1878 fog Tartatni a melyre a T. Cz. közönség tisztelettel meghivatnak.

jó Éttelel és Itallal kondóskodig.

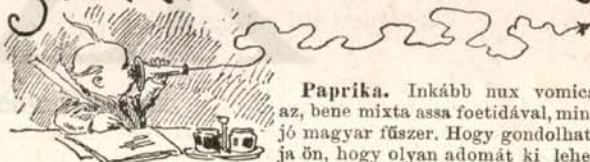
Beléptidij 50 kr.

Kezdette 7 órakór.

C. J.

vendéglős.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Paprika. Inkább nux vomica, az, bene mixta assa foetidával, mint jó magyar fűszer. Hogy gondolhatja ön, hogy olyan adomat ki lehet nyomtatni? Az pedig, mikor bekaszárnyaaristomozott társát az utcán látta s aztán beárulta a kapitánynak, ép oly kevéssé kollejiális, mint anekdotázni való cselekedet. — **Ifj. Lurko.** Hogy levele nem bódorodott el, láthatja. Kár, hogy a magyar trochaikusok nem pönögnek olyan jól és olyan jókedvűen, mint a sapphica strophák. Különb. — a viszontlátásig. — **Cs. G. (Szmlk.)** A rumuny tanító-bakalevelet vélemény végett kiadtuk jeles rumunyologunk Hunfalvy Pál urnak s nagy gyönyörűségét lelte benne. — „Költő-segéd“ és »Emlékfüzér.« Rájok kerülhet a sor. — **A. B. (N. Frd.)** A »párté«, melyen az új párt jelentik, nevetnivaló. A többi gyöngeség. — **Don Páviáno.** Azoktól a kováktól ugyan nem fog tüzet a tapló, a régiségből pedig hiányzik a klasszicizmus. — **R. M. (Srk.)** Biz a szomorú, hogy olyan segédszolgabírák is termenek nagy Magyarországon, de hát az a curiosus dolog nem ép ide való. — **I. B. (Smezöny.)** A meglliaszinesített gubics biz nem sokat segített a tollon, mert most is igen zölden fog. — **K. B. (N. Kzs.)** Hogy a bánokszentgyörgyi szélbolondító sokadalmon egy »új földesur« odarikkantott a képviselőkódhetném jogásznak: »Már mi csak olyan követet választunk, a ki letesz husz ezer frt kauzciót,« bolondos história, de ön sem mondja rosszul: »Nem is volt egész bolond az az »új földesur.« — „Egy nubiai“ Koleszpondencz táltyáját el fódjuk tüldenü Vigyázó Laczú ticzike muntatásunknak a »Tisz Lap«-hoz; majd ott 5 felelni fód madáczkának a szeltesztői üzeneteczkékben sz medmadalázza, miczoda jelentésze vót a Pálisz bácsi bojójának. — **G. J. (Kvrtlk.)** Idejét multa.

Felolós szerkesztő: CSICSERI BORS.